

14. Pri katerej poštni hranilnici smeš poslovati? — Pri vsakej. Če si, recimo, v Celji, zamoreš pri celjski pošti vlagati; ako sledeči teden ali mesec prebivaš v Mariboru, vlagaš pri mariborski pošti. itd. Isto velja gledé izjemanja. Hlapec n. pr. služi letos v Ptui, mora mu pošta tam povračevati denar, ki ga je bil vložil, postavim, v Celovci ali v obče kjersibodi; drugo leto pride v službo n. pr. v Brežice, izplačevala mu bo tista pošta, itd.

15. Zanesljivost. — Poštni služniki, kateri komu — razven svojih predstojnikov — karkoli povejo o imenih vložnikov ali o tem, koliko ima kdo hranilne imovine, podvržejo se disciplinarnemu postopku ter bodo po okoliščinah v kazni iz službe djani. Sme se toraj vsak vložnik zanašati, da se bode molčalo o njegevih poslovi, ki se tičejo poštne hranilnice. Vložne knjižice se ne morejo ni v prepoved djati niti se more pridobiti zastavna pravica na nje. Eksekutivna prisodba poštno-hranilne knjižice ni dopuščena. Tudi dohodki, ki jih vložniki imajo iz poštno-hranilnih obrestij, oproščeni so dohodarine in vsakega davka, kateri bi kedaj vtegnil na nje mesto priti.

Opomba. — Znan krščanski pregovor pravi: Moli, delaj in — bodi varčen.

M. K.

Sejmi. 5. avgusta sv. Janž pri Arveži, Loka, Lemberg, sv. Miklavž v Susahil, Ptuj, 6. avgusta Kaniža, Marija snežna, 7. avgusta sv. Florijan na Nemškem, Ptuj.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Sramota za ptujske nemčurje.) Izjava. „Jaz podpisani Tomaž Dajnko posestnik in občinski predstojnik v Strajni v Halozah izjavim s tem, da jaz tisti poziv na občinske predstojnike zadevajoči volitve v okrajni zastop in katerega je izdala nemčурсka stranka v Ptui nikdar podpisal nisem in ako se nahaja na njem moje ime izjavim, da je ta podpis ponarejen.“

V Ptui dne 31. julija 1883.

Tomaž Dajnko, l. r.

Iz predstoječe izjave je razvidno, kacic sredstev se poslužujejo naši nemčurji in kako grdo lovijo posestnike v svoje zanjke. Dr. Mihelič bi moral kot jurist vedeti, da je ponarejanje podpisov kaznjivo. Tudi posestnik Jožef Mlakar iz Leskovca piscu teh vrstic trdi, da zgoraj omenjenega poziva nikdar podpisal ni. Iz tacega nesramnega početja se nemčурсka stranka sama obsoja in naši vrli kmetje bodo ob časi volitve v okrajni zastop vedeli, kaj imajo storiti.

Od sv. Ilja v Slov. goricah. (Habsburško šestoletnico) smo tudi pri nas slovesno

obhajali. Večer 1. julija bilo je šolsko poslopje razsvitljeno in lepo okinčano. Drugi dan ob 8. uri bila je muzikalična slovesna božja služba; razložili so nam tudi č. g. župnik pomen takratnega slovesnega praznovanja. Po sv. opraviu podali smo se vsi šolarji in odrasčeni na prijeten prostor nad šolo, kder je potem svirala godba, šolarji bili so pogoščeni z jedjo, vinom in pivom. Med slavnostjo nam je še enkrat se razložil pomen praznika in h koncu govora zadoneli so živahni „živijo-klici“. V spomin šestoletnice prejel je vsak šolar spominek (podobo) izročenja Rudolfa slovenskih dežel svojemu sinu Albrehtu. Pretečene dni pa smo skrbeli za dostojni pozdrav presvitlega cesarja. Okinčali smo cerkev in most čez železnico in železniško postajo. Na teh prostorih stalo je mnogo majev okinčanih z venci in banderi. Na tako krasno okinčani železniški štaciji zbralo se je 9. t. m. popoldne veliko število ljudstva, č. g. duhovna v korskih srajcah, učitelji z šolarji z banderi in belo oblečene deklice v rokih šopke cvetlic, veterani z zastavo, pričakovaje dvorni vlak z nado videti ljubljenege vladarja. Kmalu nam naznani pok možnarjev in glas zvonov, da se vlak bliža. Godba zasvira cesarsko himno in burni „živijo“ klici zadonijo, pozdravljajo Njih Veličanstvo, ki so pri oknu stoječ kaj prijazno odzdravljali. Z veselim srcem smo se razšli, ker smo videli prijazni obraz našega dobrotljivega očeta Franca Jožefa I. Vsi pa gojimo v sereci željo naj — Večni Bog oblagodari, — hišo habsburško — nam obvari — živijo Slovencev domovina — in habsburška rodovina!

Goričan.

Iz Rimskih toplic. (Cesar). Naš kolo-dvor, ves v zelenje ogrnjen, krasno okinčan po preprijaznem obče ljubljene g. predstojniku, bil je 11. julija t. l. po eni popoldne navzlic slavoloku Marija-Gračke občine, s slovenskim napisom okinčanemu, prelepo prozorišče navdušenega sprejema Njih Veličanstva, cesarja Franca Jožefa! Četiri duhovnije, sv. Marjete, sv. Jederti, sv. Nikolaja in Jurkloštra so se po svojih predstojništvih, duhovnih in svetnih, vpričo mnogobrojne množine presvitlemu vladarju preponižno poklonile! Potem ko je v imenu toplic g. dr. L. krasni album s fotografijami topličke okolice Nj. V. izročil, in ko naprej na vprašanje: „od kod?“ Jurkloštarski župnik odgovor dajo in se zahvalijo, da so cesarovo duhovnije ustanoviti dovolili, bližajo se občinskemu zastopnikom, izmed katerih je zdaj domači, Marija-Grački župan g. Jan Klesin srčno poklonico se vè da v domačem jeziku živahno govoril, za ktero se je Nj. V. tudi v slovenskim jeziku zahvalilo, ter se govornika blagovolilo slovenski vprašati: „Ste Slovenec ali Nemec?“ S nagovori počesčeni bili so še nekteri drugi, tudi g. učitelj, ki je učence in njihovo petje

cesarske hinme dobro vodil. Prehitro nam je pretekla odločena četrtnina ure. „Živijo“ klici, kakor pri prihodu, se vè da pri odhodu še veliko živahneji, iz naših src vun doneči, spremili so Njih Veličanstvo, s srčnimi željami: „Kar se more v srečo šteti, Večni Bog naj podeli: Francu Jožefu, Lizabeti, Celi hiši Habsburški!“

Iz Razbora. (Cesarjev prihod in učenci.) Kakor v obče, bil je 11. jul., kot dan neomejenega veselja tudi od Razborske šolske mladine sijajno obhajan. Vše teden preje, došle so nam s posredstvom loškega županstva in nja odbora 2 lepi zastavi: cesarska in štaterska. Dne 11. julija pa nas je po tri ure dolgem potu 53 na Židan most dospelo, kjer so nam v g. Moserjeveji gostilni na stroške g. Moserja, s krepko juho in žemljami vrlo postregli. Po dokaj živahnem sprejemu našega presvitlega vladarja, vršila se je v senčnem vrtu poleg Židanmostne šole brza veselica nedolžnih otročičev, pri kateri so se domače pesni popevale in primerne skladbe deklamavale. Vsa hvala pa gre našemu županu g. Kramerju in g. Moserju, ki sta vsak po eno avstr. vedro dobre trsne kapljice otrokom v postrežbo darovati blagovolila. Enako srčno se zahvaljujemo tudi g. naduč. Kropaju in nja blagi soprugi, ki sta si veliko prizadevala pri vredbi veselice in postrežbi otročičev. Konečno se zahvaljujemo vsem ovim, ki so k veselici na kakoršen koli način pripomogli. Srčna hvala! Bog plati!

Iz Teharja. (Cesar.) Dovolite, da poročam, kako smo slavili cesarjev prihod v naši župniji Teharski. Šolska mladež z zastavami in gospodi učitelji obeh šol namreč iz Teharja in Prožina je pričakovala točno ob 10. uri na kolodvoru v Štorah, kateri je bil lepo ozaljšan. Navzoč je bil deloma Teharski in Prožinski občinski zastop z županoma Val. Kovač in Gajšek; potem častita domača duhovna g. gosp. fajmošter in kaplan, v korskih srajcah med dvema cerkv. banderoma stoječa. Teharčani so prinesli že čez poldrugo sto let staro zastavo, ki je še kaj zala belo rudeča svilnata. Občinstva je bilo mnogo, fabrika je bila kaj lepo dekorirana, napisi seveda nemški, „Gott erhalte unsern Kaiser“, „Viribus unitis“. Koliki broj zastav je vihralo iz nad fabrike in družega poslopja, pruska nobena. Kmalu po 10. uri naznanja nam gromеči strel možnarjev, da se železniški voz z Njih Veličanstvom cesarjem bliža, in res vesel je bil trenutek, ko se nam prikaže veseli obraz našega vladarja odzdravljajočega občinstvu, ki je z živio klici pozdravlja cesarja, le samo fabriški uradniki trdi Nemei so „hoch“ klicali, delaleci pa „Glück auf“. Cesar so se počasi vozili celi pot od Štor noter do Celja, tako da je lahko občinstvo imelo pri liko na večih prelazih čez železnico ga videti.

Vsi ti prelazi so bili ozaljšani z mlaji, zastavami in venci samo napisov ni bilo nikjer. Opomba, Celjski lisjak toraj ne piše resnice da bi bil Teharski župan ob enem v Celji na kolodvoru navzoč in s cesarjem govoril, ker je bil v Štorah. G. Janez Gorišek, ki ga omenja Celjski lisjak, da je Teharski župan in čast imel se kot tacega pred cesarja postaviti ni župan, ampak le obč. odbornik in denarničar Teharske kase. Naš velezaslužni g. Miha Vizjak je imel čast z Nj. Veličanstvom cesarjem kot ud. deputacije kmetskih občin govoriti na Celjski postaji, česar pa lisjak ne omeni. Celjani so precejšnje število nesramnih „frankfurtarc“ razobešenih imeli.

Sv. Urban pri Ptuj. — (Občina sv. Urbana) je v novejšem času zdato povečana; pridružena ji je soseska „Janževski vrh“. Sostavljena je sedaj iz sosesk: Desternik, Svetinci in Janeževski vrh. Ta sestava ni bila vsem po volji; ali je bila ta nevolja opravičena ali ne, bode prihodnost kazala. Veliko bolje bi ugajalo, ako bi se občini sv. Urbana pridružil „Vintaroški vrh“, vsaj bi tako naš „trg“ ne bil razklan na dva kosa. Za novo vstanovljeno občino je bila nastavljena volitev novih odbornikov na 3. julija. Vršila se je vkljub našim cerkvenim in narodnim nasprotnikom takó, da je dosedanji nemškutarski župan Janez Marinič bil djan z županskega stola. Dobil je slovo in to čast vrednejšemu odstopil. Mismo zadovoljni z volitvijo novega župana od 17. julija. Volilci so dvema možema svoje zaupanje dajali: gospodu Francu Simoniču in Janezu Markežu. Srečka je odločila g. Francu Simoniču župansko čast. Daj Bog, da bi s tem konec storjen bil grdemu in sramotnemu nemškutarjenju v naši občini! Kdor je ud „šulvereina“ in posluša na povelja Ptujskih lisjakov: ni dober kristijan, ni pošten Slovenec: ni sposoben za našega župana. Tudi pri nas so nektare občine podpisale „Eggenbergsko adresó“. Ni se temu čuditi! Ker korenjakov, poštenjakov nam tukaj manjka. Za narodno pravično reč je tu mnogo ledine. „Celjskega lisjaka“ nek drug nemčur strastno razširja. — Naši vinogradi še precej upanja dajejo kmetovalcu; sadja je srednje. V Derstelskem vrhu se je tudi nekoliko toča pokazala, vendar ni škodovala mnogo. —

Iz Brežic. (Habsburška svečanost) se je tudi pri nas 2. t. m. veselo in pristréno vršila. Pri slovesni sv. meši, pri kateri so bili navzoči c. k. uradi, šolska mladež z učiteljskim osebstvom, požarna straža in obilo vrnega ljudstva, je mešani zbor z izbornim petjem pobožnost posebno povzdignil. Po „Te Deum“ je bila od mestnih gospá darovana nova šolska zastava blagoslovljena, s podobami sv. Alojzija in Deteta Božjega v naročji Marije. Šolarji so se potem z godbo in zastavo v grad podali,

kjer se je v okusno okinčani, s podobami Njih Veličastev ozaljšani vitežki dvorani mnogo odlične gospode in kmečkega ljudstva zbralo. Predsednik o. š. sveta učencem razloži pomen današnjega dneva, blagodušno delovanje Habsburžanov, posebno zadnjega preljubljenega vladarja, šolski vodja pa v kratkih potezih zgodovino Štajerske, č. g. dekan jih spodbujajo k stanovitnosti v veri po zgledu prenzvišene cesarske rodbine, k ljubezni in hvaležnosti do nje. Vsaki nagovor se je sklenil s trikratnim „Živijo“ presvetl. cesarju in Njih rodovini. Po deklamacijah patriotskih pesen je bil konec dopoldanske slavnosti. — Popoldan je bila na grajsčinskem vrtu prosta zabava. Šolarji, katerim so mestne gospe različnih jedil pripravile in njim ljubeznjivo postregle, so se s petjem in nedolžnimi igrami zadovoljili; 8 deklic je na oder stopilo ter v začetnje gledalcev vrlo dobro igralo „Teta iz Kranjskega“, veseloigro. — Proti večeru se je ena učenka v imenu vseh slavnostnemu odboru, blagim gospem zahvalila za pripravljeno veselje, — za dan veselja, ki boče jim vselej v spominu ostal.

Iz Maribora. (Razne novosti). Dober prijatelj nam je iz Hammer-Ambosije mičen dopis poslal, ki ga objavimo prihodnjič, le to opomnimo, da še si nemškutarji tam niso oddehnili od živijo-klicev na cesarjevi dan. — Profesor Ambrož, blag koroški Slovenec in čitalničar, moral je v nemško Kočevje, v Maribor pa pride nek Biberle; da slovenski ne zna, to je gotovo sicer bi težko bil v Maribor prišel; profsorska služba pa ni bila razpisana, kakor bi bilo. Pri Tegetthofovej svečanosti so „purgarji“ imeli veliko pojedino toda plačati je moralo mesto 506 fl. Psom so zaprtje nategnili do septembra. Toča je precej škode naredila po vinogradih na severni strani od mesta. Dragonarji so na velikem vadišči pri Vindenavi napravili veliko konjsko dirko, ki se je vrlo dobro obnesla. V Kamci se je krojač Schnek obesil, v Vurmatu je pastir J. Rozman v Dravo pal in utonil, v Razvanji, kder nemčursko šolo stavijo, je 70letni babie kos ilovice na glavo pal in jo ubil. — Klobučar Pusswald je na cesti iz Selnice domov prišel pod voz, ki mu je desno nogo zdrobil. — V Dupleku je se na brodu vrv pretrgala ter ne morejo voziti. Jednaka nesreča zgodila se je tudi v Vozenici. J. Frangežu v Račah so tatje iz hiše ukradli 130 fl., mnogo perila in obleke in hranilčne knjige s 500 fl.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Minister grof Kalnoky obiskal je nemškega cesarja in prejel od njega red ali „orden“ črnega orla, najvišje odlikovanje. Pravijo, da to pomeni trdno zvezo Avstrije z Nemčijo. Dne 8. avgusta pride nemški cesar

k našemu v Ischl in ostane tam dva dni. — Nadvojvoda Albreht prišel je v Sopron ogledovat vojakov. — Fml. Jovanović je baje na pritisk magjarskega ministra Tiszaja naglo razpustil dalmatinski deželni zbor in tako Hrvatoma usta zaprl. Ti namreč so zahtevati namenili, naj se Dalmacija, Hrvatska, Slavonija, Bosna in Hercegovina v eno hrvatsko kraljestvo združijo. Tega se pa Magjari silno bojijo. Se vé, ker bi potem ne mogli Hrvatov strahovati, kakor sedaj. — V českem deželnem zboru je bil dr. Riegerjev predlog, naj se volilni red spremeni tako, kakor pravica terjaja, 15 poslancem izročil v posvetovanje; 10. avgusta bo zborovanje končano. — Dunajčani so začeli močno godrnjati zoper liberalnega svojega župana in jegove odbornike, ki so vsako svečanost ob 200-letnici rešenja mesta od Turkov odbili; meščani sprevidajo, da je to grdo in nesposobno in torej v večih shodih zahtevajo, naj župan storjeni sklep prekliče. Sicer pa so meščani sami vsega krivi, zakaj pa volijo take liberalne kričače, ki vedno tako plešejo, kakor jim judovski pisarji v novinah godejo! — Lineški škof pa nemški konservativci nečejo sodelovati z ukazi ministra Konrada zastran šolske postave. Trdijo, da jim je minister olajšave šolskih bremen na lastno roko preveč pristrigel. — Minister vojništva nasvetuje našej pa ogerskej vlad, naj hitrej ko mogoče začne železnica staviti od Novija v Knin, od Sarajeva nad Mostar v Dobrovniki in od Sarajeva do Mitrovice na Turškem. Prej ali selej pride gotovo do tega.

Vnanje države. Bismark pomnožuje število vojakov ob nemško-ruskej meji. Nemški katoličani opustijo letos navadni občni zbor. — Ruski general Gurko je rekel v Varšavi, da carju ni volja Poljakov porusiti. To kaže na spravo med Rusi in Poljaci. — Angleži so v Dublinu nekega Careja podmitali, da jim je ovadil morivce vicekralja Kavendiša, morivci so bili obešeni; toda eden njihovih prijateljev O Donnel po imenu, je ovaduha tako dolgo zalezoval, da ga je na angleški ladiji, ki je okolo Afrike se peljala v Indijo, dobil in ustrelil. Angleži so ga prejeli. — V Livornu so nekateri možje italijanskega kralja psovali, da je lastnik in oberst avstrijskega regimenta, ob enem kričali: evviva Oberdank. Policija jih je ugrabila pa sodnija nekrive spoznala in spustila. To kaže na veliko jezo Italijanov na nas. — Črnogorski knez obišče v kratkem turškega sultana, ki mu za potovanje pošlje krasno ladijo. — V Egiptovski deželi umira na stotine ljudij po koleri, dne 31. julija jih je v Kahiri izdehnilo 322. Angleži bojijo se za svoje vojaške, pri katerih se tudi kolera glasi. — V Tonkingu držijo Francozi mesto Hanoj, nedavno so prasnili vun ter Anamčanom vzeli 7 kanonov in pobili 1000 mož. Anamčani ubijajo kristi-